

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Savca Vera împotriva lui Savca Anatolie și Melnic Serghei

(obligarea înlăturării obstacolelor în realizarea dreptului de folosință asupra bunului imobil, înlăturării obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate comună în devălmășie asupra bunurilor mobile, permisiunii intrării în imobil și obligarea restituirii cheilor de la casa de locuit)

împotriva deciziei din 27 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-816/24

NR. PIGD 2-20036066-01-2ra-04072024)

Reluarea automată a conținutului cererii de apel în cererea de recurs duce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel, motiv pentru care recursul este vădit neîntemeiat.

Judecătoria Căușeni, sediul Central (jud. S. Colun)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Pahopol, R. Pulbere, D. Dulghieru)

1 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de avocata Aurelia Parpalac, în interesele Verei Savca,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 12 martie 2020, Vera Savca a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Savca și Serghei Melnic, solicitând obligarea lui Anatolie Savca să înlăture obstacolele în realizarea dreptului de folosință asupra bunului imobil reparat și reconstruit în timpul căsătoriei, să înlăture obstacolele în realizarea dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile pretinse ca proprietate comună în devălmășie, acordarea permisiunii de a intra în casa de locuit din or. *****, str. *****, nr. *****, obligarea lui Serghei Melnic să îi restituie cheile de la casa de locuit și încasarea de la Anatolie Savca a cheltuielilor aferente taxei de stat.

2. În motivarea acțiunii, Vera Savca a menționat că a încheiat căsătoria cu Anatolie Savca la ***** și că, în perioada căsătoriei, a lucrat în Italia, de unde ar fi trimis bani folosiți pentru reconstrucția și reparația casei de locuit, pentru amenajarea gospodăriei și pentru procurarea unor bunuri mobile. A susținut că, după deteriorarea relațiilor dintre soți, Anatolie Savca ar fi schimbat lacătul de la casă, iar cheile ar fi fost date lui Serghei Melnic, care nu i-ar fi permis accesul în imobil și nu i le-ar fi restituit. A mai indicat că, la 26 februarie 2020, s-a adresat cu o plângere la IP Căușeni.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

3. Prin hotărârea din 18 august 2022 a Judecătorei Căușeni, sediul Central, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

4. La 26 august 2022, avocata Aurelia Parpalac, în interesele Verei Savca, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

5. Prin decizia din 27 februarie 2024, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul declarat de avocatul Aurelia Parpalac în interesele Verei Savca, fiind menținută hotărârea din 18 august 2022 a Judecătorei Căușeni, sediul Central.

6. Instanța de apel a reținut că bunurile imobile situate în or. *****, str. *****, nr. *****, sunt înscrise cu drept de proprietate pe numele lui Anatolie Savca încă din 9 octombrie 2002, adică anterior încheierii căsătoriei cu Vera Savca. Din acest motiv, a considerat că prevederile referitoare la proprietatea comună în devălmășie nu sunt aplicabile în privința acestor bunuri, acestea având caracter de bunuri proprii. Instanța de apel a menționat că bunurile proprii ale unuia dintre soți ar putea fi recunoscute proprietate comună doar dacă s-ar dovedi că, în timpul căsătoriei, valoarea acestora a sporit simțitor prin investiții realizate din mijloacele comune ale soților sau din mijloacele unuia dintre ei. A constatat însă că, în cauză, nu au fost prezentate probe concludente și pertinente care să demonstreze că Vera Savca a lucrat în Italia, că a expediat bani pentru reparația imobilului și că imobilul a fost reconstruit ori reparat integral din acele mijloace în perioada căsătoriei.

7. Totodată, instanța de apel a reținut că pretențiile privind înlăturarea obstacolelor în exercitarea folosinței asupra imobilului, permiterea intrării în casă și restituirea cheilor nu pot fi admise, întrucât Anatolie Savca are calitatea de proprietar exclusiv al bunului, iar dreptul de proprietate îi conferă prerogativele de posesie, folosință și dispoziție asupra acestuia. În consecință, a apreciat că raporturile dintre părți nu pot fi soluționate prin prisma dreptului de proprietate în devălmășie, în condițiile în care pretențiile formulate afectează exercițiul dreptului exclusiv al proprietarului.

8. În privința lui Serghei Melnic, instanța de apel a reținut că, potrivit deciziei Inspectoratului de Poliție Căușeni din 2 martie 2020, examinarea sesizării formulate de Vera Savca a fost încetată, întrucât în acțiunile acestuia nu s-au constatat elementele unei contravenții sau infracțiuni. Pe acest temei, a concluzionat că nici lui Serghei Melnic și nici lui Anatolie Savca nu le poate fi imputată crearea unor obstacole nelegitime de acces la un imobil care nu aparține reclamantei. Instanța de apel a mai constatat că apelanta nu a prezentat în apel probe noi care să răstoarne concluziile primei instanțe și nici nu a solicitat administrarea unor probe suplimentare de natură să confirme pretențiile formulate. În aceste condiții, a apreciat că argumentele din apel nu relevă încălcări esențiale de drept material sau procesual care să justifice casarea hotărârii atacate, motiv pentru care a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

9. La 4 iulie 2024, avocata Aurelia Parpalac, în interesele Verei Savca a declarat recurs împotriva deciziei din 27 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată.

10. În esență, motivarea recursului conține aceleași argumente de fapt și de drept care au fost expuse în cererea de chemare în judecată și în apel.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

11. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

12. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

13. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

14. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

15. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

16. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la data de 27 februarie 2024 (f.d. 176). Decizia motivată a instanței

de apel a fost comunicată participanților la proces la data de 7 mai 2024 (f.d. 182). În aceste condiții, recursul declarat de avocata Aurelia Parpalac, în interesele Verei Savca la data de 3 iulie 2024, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

17. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

18. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

19. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

20. În speță, recurenta a reiterat, în esență, aceeași situație de fapt și aceleași susțineri de drept invocate anterior în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, fără a formula critici concrete și distincte îndreptate împotriva considerentelor deciziei instanței de apel. Or, recursul nu poate constitui o simplă reluare a poziției procesuale expuse în etapele anterioare ale procesului, ci trebuie să conțină veritabile critici de nelegalitate raportate la soluția și la argumentele instanței de apel. Mai mult, recurenta nu a indicat și nu a încadrat criticile sale în niciunul dintre temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, neinvocând în mod concret care anume normă de drept material sau procesual ar fi fost aplicată ori interpretată greșit de instanța de apel și nici în ce constă pretinsa nelegalitate a deciziei recurate.

21. Astfel, instanța de recurs ajunge la concluzia că, avocata Aurelia Parpalac, în interesele Verei Savca a depus o cerere de recurs cu conținut asemănător cu cererea de chemare în judecată (f.d. 1-3) și cu cererea de apel (f.d. 118-121). Argumentelor invocate de către recurentă li s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate.

22. Instanța de recurs observă că temeiurile de apel (art. 386–388 din Codul de procedură civilă) și temeiurile de recurs (art. 432 din Codul de procedură civilă) sunt diferite, ceea ce presupune, în mod firesc, un conținut distinct al cererilor.

Reluarea automată a cererii de apel în recurs denotă lipsa unor elemente noi și înseamnă anticiparea unor critici față de o decizie ce nu fusese încă pronunțată.

23. O astfel de conduită procesuală, materializată prin reiterări formale ale poziției procesuale exprimate anterior, fără o critică reală și punctuală a raționamentului deciziei instanței de apel, conduce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel. Aceeași interpretare a fost consacrată și în jurisprudența recentă a Curții Supreme de Justiție (a se vedea încheierea [nr. 2ra-183/25](#) din 6 august 2025, nr. [2ra-357/24](#) din 22 octombrie 2025).

24. Instanțele inferioare au analizat în mod detaliat și exhaustiv toate argumentele de fapt și de drept invocate de părți, iar criticile formulate în recurs nu sunt de natură să răstoarne constatările instanței de apel, acestea limitându-se, în esență, la exprimarea unui simplu dezacord față de aprecierea probelor și soluțiile pronunțate în cauză, fără a evidenția veritabile motive de nelegalitate.

25. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

26. În concluzie, Curtea Supremă de Justiție consideră că recursul declarat de avocata Aurelia Parpalac, în interesele Verei Savca este vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil, din motiv că repetă conținutul cererii de apel, fără a aduce critici substanțiale deciziei instanței de apel.

27. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocata Aurelia Parpalac, în interesele Verei Savca.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat